

nezanikají vyhlášením konkursu (§ 13 odstavec (1) první věta úsudkem z opaku), jest bezpodstatnou výtku, že výkon těchto práv uschováním věcí, by ztěžoval konkursní řízení, kdyby šlo o celou řadu takových věcí. Že vyhlášením konkursu nastal klid exekučního řízení, nemá v zákoně opory. O otázku, zda exekuce je nepřipustná podle § 252 ex. ř. proto, že zabavené věci, o jichž úschovu vymáhající věřitelka žádá, jsou prý příslušenstvím nemovitostí, nejde, nýbrž o to, zda na základě pravoplatně povolené, vykonané a dosud nezrušené exekuce zabavením movitých věcí lze povolit i jejich uschování. Exekuce na movité věci se provádí podle § 249 ex. ř. v první řadě zabavením. Zabavení se vykoná podle § 253 odstavec 1 ex. ř. popsáním věcí v zájemném protokole nebo poznámkou podle § 257 ex. ř. Tím nabývá vymáhající věřitel podle § 256 ex. ř. zástavního práva. Zevnějším znakem zástavního práva a tudíž jen jeho důsledkem jest podle § 259 odstavec 1 ex. ř. buď označení zabavených věcí způsobem každému lehce seznatelným anebo na návrh vymáhajícího věřitele uschováním. Předpokladem tohoto zevnějšího znaku a tudíž i uschování jest jen povolení exekuce zabavením a dokud zabavení není zrušeno, není důvodu odepřítí uschování, není-li tu snad jiných překážek. Usnesení z 31. října 1932, povolující exekuci zabavením věcí a dokonce i uschováním, jest dosud v účinnosti a jiné překážky povolení, vlastně již jen výkonu uschování, není.

Čís. 14117.

Na pořad práva jest odkázati jen účastníka vznášejícího odpor, nikoliv účastníka, proti jehož přihlášce se vznáší odpor. Odporovatele (postupníka) nelze odkázati, by svůj nárok uplatňoval žalobou podle § 37 ex. ř.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1935, R I 1689/34.)

Antonín S. přihlásil k rozvrhu nejvyššího podání pohledávku, již nabyt postupem. Pohledávka byla mu prvním soudem z rozvrhované podstaty přikázána a věřitelé, kteří proti jejímu přikázání vznesli odpor, byli odkázáni na pořad práva. K rekursu vymáhající věřitelky R. K., následující v pořadí Antonína S., změnil rekursní soud usnesení prvního soudu potud, že část pohledávky, přikázané Antonínu S., přikázal stěžovateli na úplné vyrovnání její pohledávky a Antonína S. odkázal s jeho nárokem v této části na pořad práva z těchto důvodů: Tím, že stěžovatelka při jednání o rozvrhu nejvyššího podání vznesla odpor proti pohledávce přihlášené Antonínem S., namítuvši, že k jejímu postupu nedošlo, stal se tvrzený postup sporným. Zda k postupu došlo, nelze řešiti v nesporném řízení, nýbrž bylo pohledávku stěžovatelčinu přikázati před pohledávkou postupníka Antonína S., jež bylo s jeho nárokem odkázati na pořad práva.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Nelze přisvědčiti, že měl býti poukázán na pořad práva A. S., poněvadž jeho nárok je závislý na rozhodnutí sporných okolností. Podle

§§ 231—233 ex. ř. jest odkázati na pořad práva vždy účastníka odpor vznášejícího, nikoliv účastníky, proti jichž přihlášce se odpor vznáší (srov. rozh. G. U. čís. 1030) a proto právem odkázal soud první stolice veškeré účastníky, kteří vznесли odpor proti přihlášce A. S., na pořad práva. Pokud stěžovatelka uplatňovala v rekursu, že A. S. jako cesionář měl uplatňovati svůj nárok žalobou podle § 37 ex. ř., poukazuje se na rozhodnutí čís. 2802 sb. n. s.

Čís. 14118.

Rolnické usedlosti střední velikosti ve smyslu zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č.

Pozemky, jež jsou dosud v pozemkové knize zapsány jako louky, jež však lze zpeněžit i jako stavební parcely pro jich výhodnou polohu, nelze vyloučiti ze souboru nemovitostí, patřících do pozůstalosti, za tím účelem, aby tím byl snížen výnos celé usedlosti pod 1.500 Kč.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1935, R I 1692/34.)

N i ž š í s o u d y vyslovily, že soubor nemovitostí patřících pozůstalosti po Josefu B. nelze pokládati za rolnickou usedlost střední velikosti podle zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č., p r v ý s o u d mimo jiné z těchto důvodů: Podle ustanovení § 1 zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č. jsou rolnickými usedlostmi střední velikosti, na něž se vztahují tyto zákonné předpisy, jen rolnické statky, dvory s obytným domem, jichž čistý katastrální výnos činí nejméně 100 Kč a jež mají nejméně 5 ha rozlohy, bez ohledu však na výměru nesmí čistý katastrální výnos převyšovati 1.500 Kč. Podle pozemnostního archu činí čistý katastrální výnos usedlosti celkem 1.513 Kč 22 h, tudíž o 13 Kč 22 h více, než připouští ustanovení § 1 lit. b) citovaného zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č. Přihlášená dědička Kristina B. namítá sice, že prý od toho třeba odečísti pozemky, které nejsou hospodářsky vzdělávány a netvoří tedy součást selské usedlosti, čímž by se zmenšil čistý výnos na 1.472'94 Kč. Soubor pozemků v pozemnostním archu tvoří však nedělitelné pro tento účel společenství, nelze z něho odnímati jednotlivé parcely t. č. hospodářsky a zemědělsky nevzdělané za účelem zmenšení komplexu nemovitostí převyšujícího jinak svým čistým katastrálním výnosem úředně stanoveným nejvyšší případnou hranici určenou zákonodárcem pro pojem rolnického statku s t ř e d n í velikosti. Nesl se úmysl zákonodárcův k tomu, by byl zachován silný s t ř e d n í s t a v r o l n i c t v a při svém majetku, a proto vyloučil z účasti na výhodách ze zákona toho plynoucích jak příliš nepatrné usedlosti selské, tak i usedlosti blízké se pojmu velkostatek. V konkrétním pak případě, kdy se vlivem vhodné polohy jednotlivých zemědělských pozemků tyto mění v několiknásobně dražší parcely stavební bylo by tím méně na místě projednávat pozůstalost tuto podle zákona ze dne 7. srpna 1908 čís. 68 z. z. č., pro což není vůbec ani základních zákonných předpokladů.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.